

faa paa een Gang giver Menigheden en virkelig Ret med de fornødne Begrændsninger og Kirkestyrelsen, hvad der tilkommer den, og hvad der er nødvendigt for at sikke sig imod, at der kan indtræde en forstyrrende Forvirring i de kirkelige Forhold. Med disse Ord skal jeg anbefale Mindretallets Forslag.

Sasle: Jeg tør vistnok forudsætte, at det er i det høie Things Grundring fra forrige Samling, hvorledes jeg stillede mig til det Forslag, som Regjeringen den Gang havde forelagt, og at Grunden, hvorfor jeg var imod det og fremkom med et andet Forslag, var den, at det forekom mig, at der blev budt Menighederne for Lidt, og at jeg, naar der skulde gives Sognemenighederne Ret til at gøre nogen Indflydelse gjældende paa Besættelsen af Præsteembederne i Folketirken, ønskede, at denne Indflydelse skulde gjøres gjældende paa umiddelbar og ikke paa middelbar Maade. Det er derfor en Selvefølge, at jeg ikke kan være enig med Flertallet, da det, som Flertallet foreslaar, jo omtrent er det Samme som Regjeringens Forslaget fra ifjor. Jeg tror derfor ikke, jeg behøver nu at udtale mig videre derom.

Hvad Underændringsforslagene angaar, da vil jeg stemme for dem, uagtet jeg, om de ogsaa blive vedtagne, stemmer mod hele Endringsforslaget. — Jeg skal nu kun med et Par Ord omtale, hvorfor jeg har kunnet gaa ind paa det Forslag, der ligger for fra Folkethinget. Det Forslag, som jeg ifjor tillod mig at indbringe her i det høie Thing, gik ligesom dette ud paa at give Menighederne Indflydelse paa Besættelsen gennem umiddelbart Valg, men derimod var der ikke foreslaaet, at der skulde dannes et Udvalg, som skulde gøre Indstilling til den samlede Sognemenighed.

Den Gang tænkte jeg mig, at, naar et Kald blev ledigt, vilde der dannes private Udvalg, det vil sige, at enkelte Mænd vilde se, om de kunde bevæge en Mand, som de havde Dunst om, at faae til Præst, til at søge Kaldet, og, at disse, dersom de ikke kunde faae ham, til at søge det, i alt Fald vilde overtage den nærmeste Ledelse af Valget. Dette har nu Folkethinget foreslaaet at skulle ske gennem et Udvalg, som er valgt af Menighedsmedlem-

merne, og denne Forandring kan jeg i det Hele taget ikke have Noget imod. For Dvrigt gaa jo Bestemmelserne i Folkethingets Forslag noget videre end mit Forslag. Mit Forslag gif ud paa, at over Halvdelen skulde have stemt ved det umiddelbare Valg paa en Præst, som Betingelse for, at han af Ministeren skulde indstilles til at kaldes. Her er man gaaet til, at Halvdelen blot skal have været tilstede. Dersom Udvalgets Flertal i det Hele havde været villigt til at forhandle paa dette Grundlag, som findes i Folkethingets Forslag, saa skulde jeg have været meget tilhøielig til at gaa ind paa Endringer, som gif i samme Retning, som mit Forslag ifjor; men da jeg, efter Udvalgets Sammensætning har maattet formode, at Thinget ikke vilde gaa ind paa dette Forslag fra Folkethinget, selv i en ikke ubetydelig omændret Skikkelse, har jeg ikke villet stillet noget Endringsforslag. — Jeg skal endnu kun tillade mig med et Par Ord at omtale de Grunde, som den ærede Ordfører i Betænkningen har anført imod Folkethingets Forslag. Han har sagt, at Systemet ikke blot er besværligt, men uhenigtsmæssigt og skadeligt. For det Første siger han altsaa, at det er besværligt. Jeg maa nu udtale som min Anskuelse, at de Sognemenighedsmedlemmer, som ikke ville paatage sig nogen Besværlighed ved Valget af en Præst, fortjene vel egentlig ikke, at man giver dem denne Rettighed, og desuden maa jeg spørge, hvori da denne Besværlighed bestaar. Efter Flertallets Forslag skal et Udvalg vælges, og dette Udvalg skal gennemgaa Ansøgningerne og give Erklæring over dem; efter Folkethingets Forslag skal der ligeledes vælges et Udvalg, og det skal indstille Tre til Valg. Det er altsaa ikke nogen større Besværlighed, end der følger af Flertallets Forslag. Men saa kommer der ganske vist en Ting til, nemlig at Sognemenighedens Medlemmer skulle samles til et umiddelbart Valg; det er den hele Besværlighed, som dette System giver mere, end hvad der findes i Flertallets Forslag. Det kan jeg nu ikke anse for at være nogen saa stor Besværlighed, at den, naar det gjælder om en saa vigtig Sag, som det maa være for Enhver i Sognemenig-